

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2To/8/2020
Identifikačné číslo spisu: 9519100307
Dátum vydania rozhodnutia: 07.12.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Dana Wänkeová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:9519100307.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedníčky JUDr. Dany Wänkeovej a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci proti obžalovanému JUDr. O. O. pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona na neverejnom zasadnutí konanom 7. decembra 2021 v Bratislave o odvolaní prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu zo 17. júna 2020, sp. zn. BB-5T/16/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného poriadku rozsudok Špecializovaného trestného súdu zo 17. júna 2020, sp. zn. BB-5T/16/2019 zrušuje.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd rozsudkom zo 17. júna 2020, sp. zn. BB-5T/16/2019, podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného JUDr. O. O. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/1 Gv 18/19/1000 z 22. novembra 2019 pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase, od 7. decembra 2011 do 9. decembra 2011, na presne nezistenom mieste na území Slovenskej republiky, ako obhajca obvineného S. K., trestne stíhaného na Prezídium Policajného zboru, úrade bola proti korupcii, odbore Bratislava pod ČVS: PPZ-252/BOK-BA-2011, pred rozhodovaním sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I o návrhu na vzatie S. K. do väzby, oznámil S. Y. a S. K., že vie na súde zabezpečiť, aby S. K. nebol vzatý do väzby a bol prepustený na slobodu, ale je potrebné zohnať finančné prostriedky v sume 4.000 eur, na základe čoho uvedené finančné prostriedky zabezpečili, a tieto 9. decembra 2011 v čase po 11.40 hod. na stretnutí v kaviarni U. na Námestí S. v Bratislave odovzdali O. O., pretože skutok nie je trestným činom.

Zároveň podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného JUDr. O. O. spod obžaloby prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VII/1 Gv 18/19/1000 z 22. novembra 2019 pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase, od 7. decembra 2011 do 9. decembra 2011, na presne nezistenom mieste na území Slovenskej republiky, ako obhajca obvineného S. K., trestne stíhaného na Prezídium Policajného zboru, úrade bola proti korupcii, odbore Bratislava pod ČVS: PPZ-252/BOK-BA-2011, pred rozhodovaním senátu Krajského súdu v Bratislave, vo veci vedenej pod spisovou značkou 3Tpo/1006/2011, sťažnosti prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Bratislava I z 9. decembra 2011 pod spisovou značkou 0Tp/655/2011, ktorým nebol S. K. vzatý do väzby a bol prepustený zo zadržania na slobodu, oznámil S. K., že vec sa dá vybrať aj na Krajskom súde v Bratislave, ale je potrebné zohnať finančné prostriedky v sume 14.000 eur, pre doposiaľ nestotožnenú osobu, ktorá mala následne tieto finančné prostriedky rozdeliť medzi členov senátu tohto krajského súdu, aby potvrdili rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie z 9. decembra 2011 pod sp. zn. 0Tp/644/2011 o nevzatí obvineného S. K. do väzby a jeho prepustení zo zadržania na slobodu, na základe čoho S. K. zohnal finančné prostriedky v sume 14.000 eur, ktoré následne 11. decembra 2011 v čase po 18.40 hod. na stretnutí v bufete N. G. pri futbalovom ihrisku v H. odovzdal JUDr. O. O., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Ihneď po vyhlásení tohto rozsudku podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) odvolanie v neprospech obžalovaného, proti oslobodzujúcim výrokom rozsudku, ako aj proti konaniu, ktoré týmto výrokom predchádzalo.

V odôvodnení podaného odvolania prokurátor uviedol, že oslobodzujúce výroky sú nesprávne z toho dôvodu, že samosudca nesprávne posúdil a vyhodnotil vykonané dôkazy, a to jednostranne a v prospech obžalovaného. Ďalej uviedol, že obžalovaný je pritom priamo usvedčovaný z trestnej činnosti svedkami S. K., S. Y. a S. K., ktorí jednoznačne uviedli, že bolo potrebné zohnať finančné prostriedky v sume 4.000 eur na to, aby sa zabezpečilo prepustenie S. K. zo zadržania - z kontextu veci podľa prokurátora vyplýva, že nešlo o finančné prostriedky určené na úhradu za poskytovanie právnych služieb, ale tieto mali byť úplatkom. Dodal, že tieto skutočnosti nepriamo potvrdzuje aj svedok E. O..

V druhom prípade je tiež podľa prokurátora zrejmé, že finančné prostriedky vo výške 14.000 eur, ktoré sa S. K. snažil zohnať a následne ich mal odovzdať obžalovanému, je potrebné taktiež považovať za úplatok, prostredníctvom ktorého malo byť zabezpečené, že S. K. nebude stíhaný väzobne. V danom prípade podľa prokurátora svedok M. Q. potvrdil, že S. K. zháňal uvedené finančné prostriedky, na „vybavenie“ svojej veci, avšak tieto mu neboli zo strany Z. Q. poskytnuté. Záveru o tom, že finančné prostriedky mali byť použité ako úplatok, možno v rozumnej rovine podľa prokurátora vyvodiť aj kontextu vývoja skutkových okolností, týkajúcich sa procesu rozhodovania o podanom návrhu na vzatie S. K. do väzby (nesprávne určenie termínu verejného zasadnutia zo strany sudcu pre prípravné konanie ...).

Vo vzťahu ku konaniu, ktoré predchádzalo rozsudku, je podľa prokurátora potrebné upriamiť pozornosť na skutočnosť, že v danej veci bolo navrhované vykonať dokazovanie aj oboznámením zvukových záznamov (zo zaznamenananej telekomunikačnej prevádzky) resp. prečítanie ich doslovných prepisov. Ďalej uviedol, že v tejto súvislosti bolo tiež navrhované vykonať výsluch svedka K. M., a to ku skutočnostiam, týkajúcich sa poslanej textovej správy s textom „L. S.“ obžalovanému, ktorý od menovaného požadoval oznámiť meno osoby, o ktorej sa tento rozprával s S. K.. Uvedené zvukové záznamy neboli podľa prokurátora zo strany súdu akceptované s poukázaním na absenciu časovej súvislosti, nakoľko tieto záznamy boli vyhodnotené v inej trestnej veci skôr, než bolo začaté trestné stíhanie v tejto trestnej veci. V nadväznosti na túto skutočnosť nebol podľa neho akceptovaný ani výsluch svedka K. M.. Logickým uvažovaním je podľa prokurátora možné dospieť k nepochybnému (a dôvodnému) záveru, že existencia vecnej súvislosti je určujúca a rozhodujúca pre posúdenie otázky použiteľnosti záznamu telekomunikačnej prevádzky v inej trestnej veci, čo v neposlednom rade podľa

neho vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej činnosti súdov (Tj 46/2020). V tejto súvislosti uviedol, že práve na základe vykonaného dokazovania oboznámením predmetných zvukových záznamov z inej trestnej veci je podľa neho možné (v rozumnej rovine) v kontexte obsahu výpovedí svedkov S. K., S. Y. a S. K. (ale aj v kontexte ďalších vykonaných dôkazov v danej trestnej veci) dospieť k diametrálne odlišnému záveru v otázke viny, k akému dospel samosudca pri svojom meritórnom rozhodnutí.

Na základe uvedeného prokurátor navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora doručenom Špecializovanému trestnému súdu 10. augusta 2020 uviedol, že sa domáha, aby odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Trestného poriadku zamietol, pretože toto nie je dôvodné. Poukázal na to, že samotný svedok E. O. k prvému skutku uviedol, že je otčimom S. K. keď bol oslovený osobou menom „S.“ v súvislosti so zadržaním S., tak spolu aj s osobou menom S. ho oslovili s tým, že by potrebovali 3.000 eur na kauciu. Aj keď si niečo iné myslel, bolo mu hovorené o kaucii. Preto išiel vybrať peniaze do banky, predtým si preveril či skutočne je S. K. zadržaný, a preto pred osobou, ktorú považoval za právnika dal „S.“ peniaze a podal si s právnikom ruku. V tejto súvislosti svedok uviedol, že to chápal tak, že priateľ S. potrebuje peniaze na kauciu. Nech už tento svedok akokoľvek vypovedal, je podľa obžalovaného zjavné zo všetkých súvislostí, že o zadržaní K. sa dozvedel z informácie z kancelárie, pričom asistentke do kancelárie oznámil, aby povedala sprostredkovateľom obhajoby, že obhajobu je potrebné zálohovať minimálne čiastkou 3.000 eur, keďže sa predpokladalo za konkrétnej situácie, že ide o drogovú vec, teda že vo veci bude veľké množstvo úkonov a celé konanie bude trvať dlho. Dodal, že vypočutá svedkyňa JUDr. Y. P. a svedok JUDr. S. K. tieto skutočnosti na hlavnom pojednávaní osvedčili.

Podľa obžalovaného nezanedbateľnou skutočnosťou je zistený fakt, že pri rozhodovaní o väzbe S. K. na Okresnom súde Bratislava I muselo byť každému zrejmé, že sudca pre prípravné konanie za procesnej situácie (výsluch S. v inej trestnej veci) nemôže tohto vziať do väzby pre procesnú vadu. O tomto samotný K. vedel, lebo bol obžalovaným informovaný ešte v CPZ. Dodal, že tak, ako to vyplýva zo zápisnice o výsluchu obvineného (pozn. S. K.), sudca pre prípravné konanie oznámil termín, že o sťažnosti prokurátora proti jeho uznesenie o nevzatí obvineného (pozn. S. K.) do väzby sa bude konať 13. decembra 2011 o 8.30 hod. na č. dverí 66 v senáte JUDr. E.. Teda od tohto okamihu boli podľa obžalovaného známe dve podstatné veci, a to, že S. K. nemožno vziať do väzby pre procesné pochybenie a aj to, ktorý vo veci bude rozhodovať. Obžalovaný podotkol, že na niektoré udalosti sa už veľmi ťažko dá rozpamätať, keďže ide o obdobie decembre 2011, teda spreď viac ako ôsmich rokov.

V ďalšej časti obžalovaný uviedol, že vyššie uvedené skutočnosti zrejme boli neskôr známe aj vyšetrovateľovi S. K., pokiaľ ide o procesné pochybenie (doloženie výpovede K. z inej trestnej veci), a preto sa rozhodol vyšetrovateľ urýchlene vykonať úkon, a to výsluch svedka S. v ÚVV Banská Bystrica. Pokračoval, že k oznámeniu termínu úkonu došlo veľmi narychlo z večera do rána, takže sa nemohol úkonu zúčastniť. Z toho obžalovanému bolo viac ako zrejmé, že sa v časovom rozmedzí medzi dokončeným výsluchom sudcu pre prípravné konanie a termínom konania odvolacieho súdu odstráni procesný nedostatok, a to tak, aby mohol odvolací súd akceptovať výsluch svedka S.. V tejto súvislosti ďalej uviedol, že zo zápisnice o verejnom zasadnutí Krajského súdu v Bratislave z 13. decembra 2011, sp. zn. 3Tpo/1006/2011, vyplýva, že prítomná zástupkyňa Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zakladá do spisu listinu o výsluchu svedka I. S. z 12. decembra 2011, v ktorej mala byť zvýraznená časť, ktorá sa týkala prítomného obvineného na verejnom zasadnutí. Dodal, že mu bolo ihneď zrejmé ako mu bol doručený fax alebo email o termíne výsluchu svedka S., že situácia je pre K. nepriaznivá a bude do väzby zobratý.

Obžalovaný zdôraznil, že s JUDr. V. H. sa síce pozná dlhšiu dobu, netýká si s ním a v súkromí sa nestretávajú, čo potvrdil aj sám vo svojej výpovedi. Ďalej uviedol, že tento svedok sa dôrazne ohradil, a to aj na opakovanú otázku vyšetrovateľa, prečo rozhodol tak ako rozhodlo, a to, že si síce nepamätá na

dôvody, prečo bol K. prepustený z väzby, čo je logické vzhľadom na odstup času a množstvo vecí, v ktorých rozhodoval, avšak zo spisu je evidentné, že sa tak stalo kvôli už vyššie citovanej procesnej vade. Vo veci rozhodoval sám, obžalovaný ho nekontaktoval ohľadom spôsobu rozhodnutia, a to ani pred, ani po rozhodnutí. Napokon z už uvedenej procesnej vady bolo podľa obžalovaného viac ako zjavné, ako môže rozhodnúť sudca pre prípravne konanie.

Podľa obžalovaného prokurátor v dôvodoch svojho odvolania opakovane žiadal vykonať dokazovanie aj oboznámením sa so zvukovými záznamami ako aj vykonanie výsluchu svedka M., avšak prvostupňový súd jednoznačne vysvetlil, prečo tieto dôkazy vykonať odmietol na str. 9 ods. 3 a 4 písomných dôvodoch rozsudku, preto sa bližšie k tejto procesnej situácii nevyjadril, lebo prvostupňový súd zaujal opodstatnené stanovisko s odkazom na § 115 ods. 7 Trestného poriadku.

V záverečnej časti svojho vyjadrenia obžalovaný uviedol, že k atmosfére odvolacieho konania, kde je popisovaný stav o akomsi pobádaní sudkyňou odvolacieho senátu, aby S. K. ušiel vypovedajú svedkovia JUDr. L. S., JUDr. D. I. a JUDr. M. E., členky odvolacieho senátu. Ďalej uviedol, že ich výpovede doplnili svedkyne Ing. Z. S., ako aj JUDr. G. A., pričom zhodne všetky svedkyne uviedli, že nezodpovedá skutočnosti, aby ich niekto kontaktoval ako majú rozhodnúť alebo ovplyvňoval spôsob rozhodnutia o väzbe a tiež, aby odznela na tomto verejnom zasadnutí situácia, kde by mala JUDr. S. hovoriť S. K., aby ušiel preč. Obžalovaný dodal, že nezmyselnosť takto tvrdených skutočností len svedčí o nedôveryhodnosti vypočutých svedkov na hlavnom pojednávaní a to S. K., S. Y., ako aj S. K.. Ich nedôveryhodnosť v konečnom dôsledku bola vyhodnotená aj v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trnava č. k. 30T/90/2015 v spojení s konečným rozhodnutím Krajského súdu v Trnave z 5. decembra 2019, sp. zn. 3To/132/2019. Obžalovaný zopakoval, že z vyššie uvedených dôvodov považuje preto odvolanie prokurátora za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Najvyšší súd konštatuje, že Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, najmä zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Trestného poriadku, práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa dospel k vyhlásenému rozsudku po správnom procesnom postupe, avšak pochybil, keď odmietol prečítanie záznamov telekomunikačnej činnosti. Týmto postupom sa stalo jeho rozhodnutie minimálne predčasné, a to z nasledovných dôvodov:

Z odôvodnenia rozsudku Špecializovaného trestného súdu možno zistiť, že súd prvého stupňa navrhované vykonanie dôkazu prečítaním doslovného prepisu zvukového záznamu odmietol vykonať, nakoľko zvukové záznamy aj s jeho doslovnými prepismi boli získané na základe použitia informačno-technických prostriedkov v trestnej veci vedenej na Národnej protizločineckej jednotke, Národnej kriminálnej agentúry Prezídia policajného zboru, expozitúry západ v Nitre na základe príkazu sudcu pre prípravne konanie z 28. októbra 2011, pričom v predmetnej trestnej veci bolo začaté trestné stíhanie až 15. augusta 2014. Poukázal pritom na zákonné ustanovenie § 115 ods. 7 Trestného poriadku s tým, že v inej trestnej veci, ako tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonal možno záznam ako dôkaz použiť len vtedy, ak sa súčasne aj v tejto veci vedie trestné konanie pre trestný čin uvedený v odseku 1. Z uvedeného teda súdu prvého stupňa vyplynulo, že preto, aby bolo možné použiť záznam telekomunikačnej prevádzky v inej trestnej veci, musí byť súčasne vedené trestné stíhanie vo veci, v ktorej sa má záznam ako dôkaz použiť. Keďže prepisy získané odpočúvaním a záznamom telekomunikačnej prevádzky v inej trestnej veci boli získané v čase, kedy nebolo vedené trestné stíhanie vo veci, ktorá je prejednávaná súdom, tento dôkaz bol podľa neho získaný v rozpore s ustanovením § 115 ods. 7 Trestného poriadku, preto ho nebolo možné použiť. Odvíjajúc od uvedeného odmietol vykonať aj dokazovanie výsluchom svedka Mgr. K. M..

Najvyšší súd v súvislosti s uvedeným poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. júna 2020, Tpj 46/2020 na zjednotenie výkladu ustanovenia § 115 ods. 7 Trestného poriadku, upravujúceho možnosť použitia získaných informácií (ako dôkazu) aj v „inej“ trestnej veci, podľa ktorého ustanovenie § 115 ods. 7 Trestného poriadku vyžaduje na použitie záznamu telekomunikačnej prevádzky ako dôkazu v inej veci, ako je tá, v ktorej sa odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vykonal, ako jedinú podmienku iba to, aby aj v tejto inej veci bolo vedené trestné konanie pre niektorý z trestných činov predpokladaných v § 115 ods. 1 Trestného poriadku (tzv. vecná súvislosť), t. j. pre niektorý z trestných činov (prípadne viaceré), ktoré zákonodarca určil ako tie, ktoré odôvodňujú taký závažný zásah do práv dotknutých osôb akým odpočúvanie nepochybne je. Slovo „súčasne“ použité v ustanovení § 115 ods. 7 Trestného poriadku sa viaže výlučne k Trestným poriadkom „požadovanej“ právnej kvalifikácii a nie k okamihu získania či použitia záznamu telekomunikačnej prevádzky, čo znamená, že taká kvalifikácia konania, aká sa vyžaduje pre vydanie príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 ods. 1 Trestného poriadku, sa súčasne (zároveň) požaduje aj v inej trestnej veci, v ktorej taký príkaz vydaný nebol a v ktorej odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky nebol vykonávaný, avšak v ktorej sa legálnym spôsobom, pri dodržaní zákonom stanoveného postupu, získané informácie majú použiť. Totožne treba vykladať aj obsahovo zhodné ustanovenia § 113 ods. 9, § 114 ods. 7 a § 118 ods. 7 Trestného poriadku upravujúce použitie záznamov zo sledovania, obrazových, zvukových alebo obrazovo-zvukových záznamov a záznamov z porovnávaní údajov v informačných systémoch v iných veciach, než v ktorých boli získané.

V danej veci je zrejmé, že prepisy získané odpočúvaním a záznamom telekomunikačnej prevádzky boli získané v inej trestnej veci v čase, kedy nebolo vedené trestné stíhanie vo veci (a začaté trestné stíhanie bolo až 15. augusta 2014). Ide teda o „náhodný dôkaz“ získaný v súvislosti s odhaľovaním inej trestnej činnosti. Je potrebné si uvedomiť, že zavedenie možnosti využitia odpočúvaním a záznamom telekomunikačnej prevádzky legálne získané informácie ako dôkazy aj v inej veci, ako len v tej, v ktorej boli získané, bolo zavedené s cieľom napomôcť pri odhaľovaní a následnom dokazovaní najzávažnejších druhov trestnej činnosti. Tento cieľ by však bol len ťažko naplniteľný, pokiaľ by výklad ustanovenia § 115 ods. 7 Trestného poriadku bol založený na tom, že už v čase získavania dôkazne relevantnej informácie sa požaduje súčasné vedenie trestného konania aj v inej trestnej veci. Pokiaľ by v čase realizácie odpočúvania bolo vedené trestné stíhanie v inej veci, nič by nebránilo vydaniu príslušného príkazu a vykonávaniu odpočúvania v tejto inej trestnej veci. Vychádzajúc z uvedeného logického výkladu možno vyvodiť použiteľnosť odposluchov a záznamu telekomunikačnej prevádzky v tejto trestnej veci, ktoré ako dôkazy navrhol vykonať prokurátor.

Nevykonaním uvedeného dôkazu vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení, pričom bude potrebné, aby súd prvého stupňa zákonným spôsobom oboznámil záznamy telekomunikačnej prevádzky, či prečítal ich doslovné prepisy a následne tieto vyhodnotil v kontexte s ostatnými už vykonanými dôkazmi. Až následne bude možné vyhodnotiť, či tieto majú vplyv na doterajšie skutkové zistenia a dospieť k záveru o vine či nevine obžalovaného.

So zreteľom na uvedené sa najvyšší súd stotožnil s odvolacími argumentami prokurátora, vyhovel jeho odvolaniu a rozhodol tak, že napadnutý rozsudok zrušil a súdu prvého stupňa uložil vec v potrebnom rozsahu znovu prejednať a rozhodnúť.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.